

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2025. december 24.
(szerda)**

Horváth Géza

DICSŐSÉG ISTENNEK, BÉKESSÉG EMBERNEK

Énekek: 414, 406,1-6; 15, 419

Alapige: Lk 2,13-14

„És hirtelenséggel jelenék az angyallal mennyei seregek sokasága, akik az Istent dicsérik és ezt mondják: dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és a Földön békesség, és az emberekhez jó akarat.”

Imádkozzunk!

Köszönjük, Urunk, hogy karácsonyt ünnepelhetünk. Áldunk téged, hogy felindítottad a szívünket arra, hogy a gyülekezet közösségében is hálát adjunk örökkévaló szeretetedért, amellyel úgy szeretted ezt a világot, hogy egyszülött Fiadat adtad. Köszönjük neked, hálaadással, hogy ismét lehet emlékezni arra az éjszakára, amikor megnyílt az ég, és angyalok kórusa zengte azt, ami történt, hogy Isten elküldte az ő Fiát, emberre lett, testet öltött az Ige. Köszönjük, Urunk, hogy bármelyik oldalról nézzük a karácsonyt, az mindig a te kegyelmednek a jele, hogy az embert nem elpusztítani jössz, hanem felemelni, az embert nem eltiporni jössz, hanem békét adni, hogy megbéküljünk veled. Köszönjük neked, hogy a bűneset volt az oka ennek, hogy Krisztusnak el kellett jönni önmagát megalázva, mert ha nem lett volna bűneset, ha megmaradt volna a teremtési rend, az édenkerti állapot, akkor nem kellett volna eljönnie. De eljött értünk és utánunk, ahogy az eltévedt gyermek után is utána megy az apa vagy az anya, szeretettel visszahívja, és magához öleli.

Köszönjük, hogy úgy jöttél el ebbe a világba, Jézus Krisztusban, Atyánk, hogy az embert önmagadhoz hívd, önmagadhoz szeresd. Kérünk téged, hogy hadd hangozzék el ennek örömhíre ne csak itt, hanem sok templomban még az ünnepen! Köszönjük neked, hogy nem csak karácsonyt ünneplünk, hanem nagypénteket és húsvétot is, mert mindez összetartozik. Hadd dicsőítsen téged a szívünk ezért, és adj nekünk meghitt ünnepet itt a templomban, utána a családoknál a terített asztal mellett vagy a fenyőfa alatt is! Melegítsd meg a gyermekek szívét, és hasd át, Urunk, a felnőttekét is!

Hadd kérjünk most különösen azokért, akik ezt a karácsonyt nyomorúságban töltik, betegágyon, szomorúságban, gyászban vagy valamilyen békétlenségben, esetleg háború zajában. Kérünk, Urunk, értük is, hogy juttasd el számukra az örömhírt, az evangéliumot, hogy lehet reménységük a Krisztusban! Bennünket is ezzel erősíts, kérünk, Szentlelked által!

Ámen.

Igehirdetés

Kedves testvérek, egyszer egy szektának az egyik tagja megszólított engem, hogy mutassam meg a Bibliából, ha én annyira ismerem a Bibliát, hogy hol van megírva, hogy Jézus december 25-én született. Mondtam neki, hogy nincs benne a Bibliában, nem is fogom keresni, teljesen mindegy a dátum, az a fontos, hogy a keresztyénség egy évben egyszer megemlékezik arról, hogy Isten szeretete elküldte Jézust ebbe a világba. Így alakult ki, hogy decemberben tesszük ezt, de a lényeg a tartalmán van, hogy mit ünneplünk, miért ünnepeljük, és kicsoda nekünk Jézus Krisztus.

A másik, ami mindig eszembe jut, hogy vajon ezek az angyalok hogyan énekeltek. Sokan mondják a testvérek közül, hogy én nem tudok énekelni, nekem nincs jó hangom. Nem tudom, hogy ezek az angyalok, vajon úgy énekeltek-e, mint a világ nagy operaénekesei, de tudjátok, ez az ének nem azért volt csodás, mert az angyalok szépen énekeltek. Volt egy lelkipásztor testvérem, aki nagyon szerette az énekeket, még talán jobban, mint én. Ő tudta a háttérét is az énekeknek, meg elég sok mindent tudott, nem csak a számát, meg nem csak néha idézni belőle egy-két sort. Emlékszem, egyszer azt mondta, hogy az angyalok moll-ban énekelnek, mert hogy az olyan lágy. Én ebben nem vagyok biztos, a Biblia nem is ír ilyeneket, ő ezt csak kedvesen megjegyezte, az egyik könyvében olvastam. Testvérek, az angyalok énekének nem az volt a csodája, hogy hogyan énekeltek, hanem az, hogy mit énekeltek. Tudni-

illik nem a külső volt itt a fontos, hogy milyen kifinomult ének volt, hanem az, hogy mi volt a tartalma ennek az éneknek. Mert az éneknek az egyik legfontosabb jellemzője az, amiről szól. Nem véletlen, hogy sok éneket nem szeretünk a tartalma miatt. Még ha jó dallama is van, mert egy zeneszerző tud hozzá egy jó dallamot írni, de ahhoz, hogy jó tartalma legyen, ahhoz egy hívó szív kell, amelyik olyasmit fogalmaz meg a Biblia alapján, ami az üdvösség és az örök élet szempontjából fontos. Testvérek, ennek az éneknek, amit az angyalok énekeltek, a tartalma felülmúlhatatlan.

Sokszor elgondolkodom azon, hogy mikor az Operában ülnek az emberek, néha én is elmentem, főképpen amikor még udvaroltam a feleségemnek, de ha olaszul énekelnek, akkor nem lehet érteni belőle semmit. Amit az angyalok énekelnek, testvérek, annak olyan tartalma van, amellyel Isten bele akarta írni ennek a világnak a szívébe, életébe a legfontosabb teológiát, a legfontosabb tartalmat. Azt akarta az Isten megüzenni és elmondani, hogy: „dicsőség a magasságban Istennek, és a Földön béke, és az emberekhez jó akarát.” Isten ebben foglalta össze karácsony és az evangélium üzenetét, az evangélium titkát és tartalmát. Isten ezzel akarta átölelni nemcsak a betlehemi mezőt, a pásztorok életét, hanem ezzel akarta átölelni az örökkévalóságot, az univerzumot, a teremtett világot. Mert ez, testvérek, hogy dicsőség Istennek és béke, és az embernek, összetartozik és egymásból következik.

Örök tanítása a Szentírásnak, hogy ahol Istennek adják a dicsőséget, ott van béke. Mert a béke Istentől jön, ahogy erdélyi testvéreink köszönnek: „béke Istentől”, mert tudják, hogy ez a béke csak Istentől jöhet. Azt mondja Jézus Krisztus, hogy „én nem úgy adom nektek ezt a békét, ahogy a világ adja, ezért ne nyugtalanodjék a ti szívetek, és ne féljen!” Egy kicsit megfordítanám a Házi Áldásunk sorrendjét, amit nagyon szeretünk. Emlékszem, hogy kicsi gyermekként, amikor már tudtam olvasni, a nagymamám hálósobájának falán ki volt téve, és egy életre beivódott a szívembe, ahogy néhány éven belül már kezdtem érteni, hogy miről szól. Tudjátok, a legvégén van, hogy: „hol Isten, ott szükség nincsen”. Én inkább megfordítanám. Nagyon jó akarattal és jó szándékkal írta le valaki, hogy „hol hit, ott szeretet, hol szeretet, ott béke, hol béke, ott áldás, hol áldás, ott Isten”. Én megfordítanám, hogy hol Isten, ott van áldás, ott van béke, ott van szeretet. Testvérek, Isten azt akarta karácsonykor, hogy ez legyen a sorrend a mi életünkben és a szívünkben is, hogy először Ő, az első helyen Ő álljon. Ő legyen az életünk első helyén, és Neki adjunk dicsőséget!

Az egyikről azt hirdetik az angyalok, hogy „dicsőség Istennek”, ami tulajdonképpen azt jelenti a számunkra, hogy adjátok meg az Istennek a dicsőséget, mert Őt illeti a magasságban. Vagyis azzal kezdik, hogy az ember azzal tartozik Isten felé, hogy neki adjon dicsőséget. Utána arról szól az angyali híradás, hogy Isten mit készít az olyan embernek, aki neki adja a dicsőséget. Az egyik az, hogy mi mit adunk Istennek, vagy mit kell adnunk Istennek, a másik az, hogy Isten mit ad nekünk, Ő mit készített nekünk, mi az Ő ajándéka a számunkra ezen az ünnepen. Az első mindig a menyei, mert mindig Isten a kezdeményező. Az angyalok pedig oda irányítják a figyelmet akkor, amikor az ember figyelme mindenre kiterjed, csak éppen erre nem. Csak a magasságra nem, csak felfelé nem tud nézni az ember.

Eszembe jutott az a csodálatos történet, amit Jézus Krisztus a János 3-ban emleget, mielőtt elmondaná azt, hogy „úgy szerette Isten a világot”. Ugye, emlékszünk, hogy az van előtte, amikor azt mondja Jézus, hogy amiképpen felemelte Mózes a kígyót a pusztában, úgy kell az Emberfiának is felemeltetnie, és aki rátekint, az életben marad. Testvérek, a festők, akik ezt kiábrázolták, azok mindig úgy festették meg, hogy erre a kígyóra felfelé kellett nézniük a földön fetrengő embereknek, akiket megmarta a kígyó. És aki felemelte a tekintetét, az életben maradt. Nem csodálatos? Amikor az Úr Jézus azt mondja, hogy az angyalok hirdetik fenn az égben, a magasságban, hogy dicsőség Istennek, akkor felfelé kellett nézni. Ezt nem lehetett úgy, hogy csinálom tovább azt, amit eddig, végzem tovább a munkámat, rohanok tovább, ahogy eddig rohantam, hanem meg kellett állni, és felfelé kellett nézni. Egy pillanatra meg kellett állni, el kellett csodálkozni, meg kellett hallani ezt a szót. Ez az ige tehát arra int bennünket, hogy szíved minden hála-jával, csodálkozó kíváncsiságával, vagy néha kételkedő kicsinyhitűségével nézz az Úrra! Mert ott kezdődik, hogy dicsőség a magasságban Istennek. Mit jelent ez a dicsőség? Istenfélelmet, Istennek tiszteletét, elismerését, az iránta való hálát és köszönetet, ami benne van ebben a két szóban, hogy dicsőség Istennek

A Jelenések könyvében van egy csodálatos ige, ami a Sárospataki Református Kollégium jelmondata lett. Ha valaki ott jár, már a bejáratnál meglátja felírva ezt a felszólítást, hogy: „féljétek az Istent, és neki adjátok dicsőséget!” A bűnesetben, testvérek, az ember ezt lopta meg. A bűnesetben az ördög ezt akarta eltüntetni, az Isten dicsőségét. Az Isten szavahihetőségét, az Isten igazát akarta az ördög eltüntetni az ember elől. Nem az Istené a dicsőség, a dicsőség a tiéd! És azóta, figyeljétek meg, hogy az ember elorozta ezt az Istennek járó dicsőséget! Magá-

nak habzsolja be, magának kebelezi be, magának gyűjti össze: a dicsőség az enyém! Ebből akar Isten bennünket felébreszteni, hogy ez nem így van. A dicsőség egyedül Istené!

A Jelenések könyvében, amit a hírnök mond, ez nem csak tanács, nem csak lehetőség, hanem figyelmeztetés. Kezdd el az Istent dicsőíteni! Karácsony erre int bennünket. A Földön békesség. Milyen érdekes, testvérek, hogy éppen ezen a karácsonyon, amikor minden arról szól, hogy nincs békesség. Ezt nem a XXI. század orosz-ukrán háborúja vagy a világ több pontján levő kisebb-nagyobb háborúk igazolják, hanem ezt már Jeremiás is megmondta Krisztus előtt több száz évvel, mikor azt mondja, hogy: „békesség, békesség, és nincs békesség”. És mi az oka, hogy nincs? Ha nincs, akkor miért nem kéred? Miért nem akarod, hogy a tiéd legyen? Ha ezt mondják az angyalok, hogy „dicsőség Istennek, békesség a Földön az embernek”, akkor ez azt jelenti, hogy Isten ezért mindent megtett, ez rajta nem múlik. Ezt hirdeti számunkra a karácsony.

Szolgáltam a Kútvolgyi úti Idősek Otthonában a karácsonyi ünnepségen, ahol nagyon sok olyan idős ember volt, akik még átélték gyermekként a II. világháborút. Még él az a nemzedék közöttünk, igaz, hogy már kevesen vannak, de még vannak, akik gyermekként átélték a II. világháború borzalmait, esetleg azok többen vannak, akik az '56 pusztítását és fertelmét kellett, hogy elszenvedjék. De testvérek, nem csak erről van szó, hanem ha halljuk a híreket, azt látjuk, hogy nem világháborúról van szó. Ott az idősek között elmondtam, hogy én is sokszor tapasztaltam, mikor háború tört ki egy ebédnél az asztalnál, aminek csak egyetlen oka volt, hogy három húsgombóc jutott egy embernek, de valaki ötöt vett ki a levesbe, és ha valaki ötöt vesz ki három helyett, akkor valakinek nem jut. Elég volt ennyi a háborúhoz. Éppen a mai napon hallottam egy riportban, hogy milyen könnyű egy emberből gyilkost csinálni. A másik embert csak olyannal kell bosszantani, ami nem tetszik neki. Már ennyi elég ahhoz, hogy ne legyen békesség. És ugyanígy van a gyerekek vagy a fiatalok közt is, olyan kicsi kell hozzá, csak egy szikra kell, és robban minden.

A Földön békesség! Isten békességet szánt az embernek. Miért nincs, és ki tehet róla, hogy nincs békesség? Azért testvérek, mert békesség csak ott van, a szívben, ahol az Istennek adják a dicsőséget. Tegnap voltam egy néninél a gyülekezetből, aki tolószékben van, ráutalva másokra. Nem tud lefeküdni, nem tud felkelni magától. Nem sorolom tovább, testvérek, de olyan megdöbbentő volt az arcán a mosoly, és a szívében a békesség! Olyan jó lenne, ha te, aki futsz, jársz, örülsz, boltba mégy,

tanulsz, vizsgázol, felveszed a havi fizetésedet, vagy megkapod a nyugdíjadat, boldog örömmel adnál hálát Istennek, de nincs békességed! Valakinek pedig, aki testileg nyomorult, mégis békesség van a szívében, van öröm, és van hála. Beszéltem valakivel, és tudjátok, mit mondott? Nagyon jó, hogy betegnek születtem, mert így tíz éves koromban elvittek egy evangelizációra, és ott meghallottam az ígét. Ha egészségesen születek, akkor lehet, nem megyek el. Akkor lehet, nem vagyok rá kíváncsi, jártam volna a magam útját. Úgy megdöbbenem, igen, lehet ezért hálát adni, ha a szívben békesség van! Hogy ez az Isten útja az én számomra, nekem ezt mérte ki.

Egy lelkipásztor írt egy könyvet ezzel a címmel: Nekem ez jutott. Testvérek, ha valaki tud hálát adni, hogy neki ez jutott, Isten őt így vezette, neki ezt adta, ezt mérte ki, ebben az Isten kezét látja, hogy ez nem a sors szeszélye. Ez nem úgy van, mint ahogy a ballagók éneklik, hogy szétszór a sors, mint szél a port, ki tudja, merre vet. A szél szétszórja a port, de az embert Isten állítja a helyére, mert ott lesz békessége. A Bibliában ezt jelenti a békesség, testvérek, amely az Isten dicsőségének megadásából fakad, de enélkül nem lesz békesség. Élhet valaki nagyon jó körülmények között, de ha ez az Istentől kapott békesség nincs ott a szívében, akkor nem ér semmit. Isten dicsősége nélkül békesség, szeretet, áldás, öröm? Ez olyan, testvérek, mint ha a háziasszonynak azt mondanák, hogy süssön pogácsát liszt nélkül. Tudjuk, hogy a pogácsának a legfontosabb összetevője a liszt, persze kell bele élesztő, egy kis tojás, meg egy kis vaj, zsiradék, só, sajt, esetleg túró vagy krumpli. De liszt nélkül? Az ember mindig olyasvalamit akar, amit Isten nélkül csinálhat. Belement az első emberpár még abba is, hogy a sátán adjon neki, de Isten nem kell hozzá. És azóta is ez az ember nagy tragédiája, hogy van minden, csak a liszt, a fő összetevő nincs, csak az Isten dicsősége nincs benne.

A békesség a Bibliában nem csak a háború hiánya, vagy a veszekeedés hiánya, hanem legbelső tartalma szerint a bűnbocsánat és az üdvösség. Jézus Krisztus kínálja ezt a békességet. Enélkül az Isten dicsősége, mondta valaki, csak elkorcsosult doxológia. Csak vallásos szlogen, hogy dicsőség az Istennek. Csak kétnapos fegyverszünet. Csak hidegháború. De az igazi békesség akkor köszönt be, amikor azt tudjuk mondani, hogy az Istennek dicsőség. Ezelőtt az Isten előtt hódolok, mert tudom, hogy ki Ő, és mit akar. Tudom, hogy mit tett értem, és azt is tudom, hogy tényleg jó akarattal van. Dicsőség Istennek, békesség az embernek és a Földön jó akarat! Isten felkínálta az Ő jóakarátát. Higgyünk neki, fogadjuk el megváltó kegyelmét, mert még mindig lehet!

Isten szeretetének ünnepe a karácsony, amelyet ma még ünnepelhetünk. Használjuk ki ezt az időt, amíg lehet! Dicsőség legyen Istennek! Adjatok az Úrnak dicsőséget, nevének tiszteletet, és akkor beköszönt a béke a szívekben! Az én lelkipásztorom, ahol felnőttem, mindig azt az áldást mondta nagy ünnepeken, hogy: „legyen szívedben, házádban, hazádban, ideig és örökké tartó béke!” Nem kérdeztem meg tőle, hogy miért ezt mondja, honnan vette, kitől tanulta, de tudom, hogy én is sokáig mondtam, mert eltanultam tőle. Legyen szívedben, házádban, hazádban, ideig és örökké tartó béke! Ez akkor lesz valóban, ha a te ajkadról is felcsendül, hogy: dicsőség mennyben az Istennek!

Ámen.

Imádkozzunk!

Köszönjük, Atyánk, hogy a te dicsőségedet zengi a karácsony, nem csak a karácsonyi angyalok, hanem a karácsonyi történetek, a betlehemi jászolban megszületendő Gyermek, a testté lett Ige, az igazi világosság, amely eljött ebbe a világba. Köszönjük, Urunk, hogy béke valóban csak ott van, ahol felnéznek rád, téged hódolattal emlegetnek, csodáidról tudnak beszélni, és akkor ez a béke el fog áradni, és el fog uralkodni a szívben, a házasságban, a gyermeknevelésben, a családban, a munkatársi kapcsolatokban, pihenésünkben, életünk minden területén.

Bocsásd meg, Urunk, ha sokan nélküled akarják ezt a békét! Áldást, saját maguk által teremtet békét fogadnak el inkább, mint olyat, amely testi-lelki áldást jelent a számukra. Kérünk, Urunk, hadd tudjunk rád nézni ezen a karácsonyi ünnepen, minden istentiszteleten, igei alkalmon, vagy amikor kinyitjuk a Bibliánkat, amikor éneklünk, és megköszönjük hálaadással, amit értünk tétől! Mi is a te csodáidról szeretnénk beszélni!

Ámen.

szöveg: Simon J., 1931
dallam: Eger, 1855

419

1. Di - cső - ség mennyben az Is - ten - nek!
Di - cső - ség mennyben az Is - ten - nek!

Az an-gya-li se-re-gek ví-gan így é - ne-ke-nek:

Di - cső - ség, di - cső - ség Is - ten-nek!

2. Békeesség földön az embernek! / Békeesség földön az embernek! /
Kit az igaz szeretet a Jézushoz elvezet, / Békeesség, békeesség em-
bernek!
3. Dicsérjük a szent angyalokkal, / Imádjuk a hű pásztorokkal! / Az
isteni Gyermecket, ki minket így szeretett, / Dicsérjük, imádjuk és
áldjuk!
4. Ó, Jézus! Ne vess meg bennünket, / Hallgasd meg buzgó kérésün-
ket! / Jászolodnál fogadjuk, hogy a vétkeket elhagyjuk, / Ó, Jézus, ne
vess meg: hallgass meg!
5. Dicsőség az örök Atyának / És értünk született Fiának, / Mind-
kettő Szentlelkének, áldások kútfejének: / Dicsőség, dicsőség Is-
tennek!